

Chuyến hành trình với Niềm Tin và Hy Vọng

Các bạn thân mến,

Hôm tối Giáng Sinh, cả nhà tôi vô mạng xem trực tiếp qua Zoom buổi lễ mừng Chúa chào đời. Với tôi, đây cũng là những giây phút tôi cảm nhận Bụt của Tôi cũng đang có mặt mọi nơi với sứ mạng mang tình thương đến cho mọi người, giúp nhân loại chuyển hóa bớt khổ đau để tiếp tục sống với một cuộc sống đầy màu nhiệm. Ông cha Tin lành với giọng nói trầm ấm đã gửi đến cho mọi người một sự thật của cuộc đời và kèm theo lời khuyên làm tôi rất tâm đắc. Ông đã cảnh tỉnh mọi người và nói lên sự thật của cuộc sống hiện tại, gần hai năm qua và đặc biệt là năm 2021 với những biến thể của bệnh dịch Covid đã cho chúng ta hầu như hằng ngày chứng kiến, nếu không nói là tự chứng, tự trải qua những tình huống đau buồn, mất mát, nát tan vì sinh ly tử biệt, môi trường, khí hậu... Nhưng trong bối cảnh sợ hãi bi thương đó, vẫn đâu đó có ít nhiều những công tác, những bàn tay, ánh mắt, nụ cười thật cảm động, những cử chỉ đi từ con tim... thật khiến người ta phải rơi nước mắt... giống như dù bên ngoài mùa đông lạnh lẽo, tuyết lạnh giăng giăng, sương mù che phủ cả lối đi... Nhưng đâu đó trong căn nhà nhỏ, ánh sáng của ngọn nến hồng vẫn lung linh ấm nồng niềm tin yêu và tình thương của Chúa, của Bụt luôn lan tỏa khắp nơi.... Hy vọng và niềm tin hướng thượng không bao giờ bị dập tắt. Ông Cha đã khuyên chúng ta nên bình tĩnh chấp nhận thực tại đang là, sống an hòa, nhẫn nại và hạnh phúc với những gì mình còn có, để cùng tay trong tay đi tới, đi tiếp hành trình của mỗi người, kẻ trước người sau, làm đẹp từng bước chân mỗi người.

Các bạn thân mến, chắc chắn có một đôi lần nào đó, bạn đã có suy nghĩ: “Rốt cuộc thì mục đích sống của mình là gì nhỉ? Mình hít thở, ăn uống, ngủ nghỉ, làm việc, tranh quyền, danh lợi.... để có được một cái gì?”. Người thì quan niệm sống sao để trở thành người giàu có, công danh, lợi lộc, gia đình đàng hoàng vẹn cả mọi đường. Người thì lại cho rằng: sống để thưởng thức, ném tất cả những thú vui trên đời bằng mọi cách do khả năng mình đem đến. Rồi cũng có người chiêm nghiệm ra: “Cuộc sống ư? Vốn dĩ là những chuyến đi!”.

Hiểu được: “Tâm dẫn đầu các Pháp” thiết nghĩ ta không nên vội cho lối sống nào đúng hay kiểu nào sai.

Đời là một hỗn hợp của rất rất nhiều yếu tố, trong đó nào là tiền tài, lý trí, tham dục, tình cảm, địa vị, người thân, người quen, bạn bè...luôn chông chéo, lẫn lộn vào nhau. Ai ai cũng đã và đang sống trong hoàn cảnh, điều kiện khác nhau, nên nhận thức, tư duy về mục đích sống cũng sẽ khác nhau...Cho nên không ai có quyền phê bình, chỉ trích hay lên án một ai đó khi chưa thực sự hiểu được của hành trình của họ đã và đang trải qua. Nhưng không phải như thế mà ta nhắm mắt làm ngơ trước những kết quả xấu, có thể đưa đến tệ hại, tội ác trầm trọng làm băng hoại xã hội do những quan niệm mới nghe thấy rất hợp lý, nhưng lại rất là chỉ vì đề cung phụng cái TÔI của mình mà thôi.

Mà thật vậy! có gì sai khi một ai đó luôn khao khát sự giàu có vì cả đời họ đã phải sống trong sự nghèo khó, túng quẫn ? có gì không đúng khi ai đó mơ ước có quyền lực trong tay, bởi họ luôn tâm niệm rằng: “mạnh được, yếu thua“? hoặc có ai đó chỉ muốn rong chơi, tận hưởng cuộc sống bởi họ cho rằng đời ngắn ngủi, sống nay chết mai....Nhưng những quan niệm sống như trên nêu không được soi rọi bởi **Chánh Niệm** thì thật là uổng phí, không ý nghĩa đẹp và đôi khi rất nguy hiểm cho chính bản thân mình và cộng đồng xã hội.

Với chìa khóa Chánh Niệm ta có thể đặt cho mình những câu hỏi: “Có thực sự tốt đẹp khi cho ước mơ làm giàu thành kim chỉ nam của mình, dù rằng nó rất chính đáng? Có phải vì sợ tuổi xuân trôi qua nhanh và tuổi già mau đến mà ta luôn lao đầu vào sự hưởng thụ, bỏ qua những khía cạnh đáng quý khác của cuộc sống, để rồi khi đến điểm cuối cũng phải công nhận tất cả những gì mình hưởng riêng tư cũng chỉ là hư vô, không đem đến cho ai nụ cười nào cả! Có thật sự đó là mục đích cuộc đời của mình khi trong tay đầy quyền lực để hô mưa, gây gió, chèn ép những người khác, hầu củng cố cái ghế ngồi trên cao của mình, không màng đến sự sống chết của người khác ? Có đáng sống như vậy hay không?“

Tuy nhiên cũng có những người may mắn, có được cơ duyên từ tổ tiên, ông bà cha mẹ và những thiện duyên để nhận ra sống là để **từng bước hoàn thiện bản thân**. Chúng ta cất tiếng khóc chào đời với tâm hồn trong veo như tờ giấy trắng, bất kể giới tính, màu da, sắc tộc...Ngày qua ngày, tờ giấy trắng đó được vẽ, viết lên biết bao điều mới lạ với nhiều màu sắc khác nhau, một mớ bòng bong tốt xấu đã có mặt trên tờ giấy trắng....Rồi đến một lúc nào đó, khi đã trưởng thành, có thể tự cảm nhận, đánh giá về xã hội đang sống...thì lúc đó chính là sự bắt đầu việc quay vào bên trong, nhìn lại tờ giấy trắng ngày xưa của chính cái tâm cùng ánh sáng Chánh Niệm để xóa đi những nét vẽ, dòng chữ không tốt, không phù hợp rồi viết lại, vẽ lại một cách tốt đẹp hơn, tạo tác cho mình và cho người niềm vui. Đây phải chăng là những bước đầu tiên cho sự hoàn thiện bản thân trên hành trình cuộc đời mình ?

Rồi ta lại tiếp tục đi qua nhiều nơi khác, gặp gỡ thân quen với nhiều người khác, trải nghiệm nhiều tình huống vui buồn, thành công, thất bại khác....Tất cả những điều đó dù đã xảy ra đều để lại trong tâm trí ta những ấn tượng đẹp để cùng những

vết sẹo hằn sâu, nó tồn tại trong tim ta dưới dạng những cuốn sách đầy ký ức mang nhiều tình từ: tốt xấu, hạnh phúc, khổ đau, sung sướng, ngọt bùi... Mỗi một trang sách đều cho ta một bài học, giúp ta nhận ra những điều ý nghĩa trong cuộc sống đầy bon chen, những phút giây ngắn ngủi nhưng đầy yêu thương hạnh phúc, những giá trị đích thực cùng những kiến thức quý báu kèm theo những mục đích cao cả... Đây là cả một kho tàng được góp nhặt từng bước, từng bước một trên hành trình cuộc đời bất cứ ở đâu, nơi nào...

Và cứ như thế, đôi chân trần vẫn tiếp tục qua mỗi chặng đường lên xuống, tủ sách trong tâm lại được bổ sung thêm những trang mới, ta có thêm những góc còn thiếu hay thay thế những nét vẽ đã nhạt nhòa theo thời gian hoặc không còn phù hợp với thế sự hiện tại nữa. Và đôi khi có được một chút thời gian, không gian ngồi thật yên, ta lại lôi những trang sách đó ra để đọc lại, chiêm nghiệm những điều hay lẽ phải, tuy thật nhỏ nhoi nhưng rất sâu sắc... để thấy rõ, ở đâu cũng đầy bụi trần, không trốn tránh mà nên chấp nhận sống với nó nhưng quan trọng là luôn giữ tâm thanh tịnh. Ta làm con để mèn phiêu lưu trên suốt chặng đường đời... một ngày kia, khi đến cuối đường, đôi chân mệt mỏi, ta sẽ trao lại cho con cháu những trang sách ấy để làm hành trang vững bước trên cuộc hành trình của chúng.

Rốt cuộc suy cho cùng, đời người là một cuộc hành trình dài góp nhặt từng trang giấy ký ức để tương đối làm trôi chảy về mặt vật chất, để làm màu mỡ tốt lành về mặt tâm hồn, thỏa mãn những khát khao cần thiết thật sự. để cảm nhận và sống hài hòa, chia sẻ với thế giới chung quanh và không ngừng **hoàn thiện bản thân bằng chiếc chìa khóa Chánh Niệm**. Để một khi cuối đời, ta sẽ thanh thản mỉm cười mà nghĩ rằng, mình đã đi qua một hành trình, đã sống những tháng năm không quá vô nghĩa.

Mến chúc các bạn luôn vui khỏe và thông dong với con đường của mình.

Hiên Trúc – Mùa GS 2021
Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

